† ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿ ಗೌಡ (ಕಂದಾಯ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ತಿಳಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ನಾನು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಫೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾಂಟ್ಯಾಕ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ, ಅಲ್ಲಿಯ ರೈತರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಅಥವಾ ತೊಂದರೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಶ್ರೀ ಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ತಿಳಿಸಿದಹಾಗೆ ಗೇಣಿದಾರರಿಂದ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಜೋಡಿದಾರರು ಗೇಣಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಆದರೆಲ್ಲ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಜವಿದೆ, ಆ ಗೇಣಿದಾರರಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ, ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಕಂದಾಯ ಮತ್ತು ಗೇಣಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ ಕೊಡ ಬಾರದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಭರವಸೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

STATEMNT BY THE CHIEF MINISTER

re : **Price Trends, Price and Price Policy**

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ (ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಹಿಂದೆ ಬೆಲೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪೇಲ್ಮೆನೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಳವಳವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ಬೆಲೆಗಳು ಏರತಕ್ಕದ್ದರಿಂದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಕಳವಳವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಭೆಗೆ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆಪಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ.

ಬೆಲೆಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದು ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಆದರೂ ನನ್ನ ಈ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಸರ್ಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಬಹುದೋ ಆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ತಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಭ್ಯಾಕ್ಷರೆ,

ಇತ್ತೀಚಿನ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸಭೆಯ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಕಳವಳಗೊಂಡಿದ್ದು, ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳಾಗಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಗಳ ಧೋರಣೆ ಮತ್ತು ಬೆಲೆ ಹತೋಟಿಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಗೊಂಡ ಆಡಳಿತ ಕ್ರಮಗಳು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿವೆ. ಬೆಲೆಗಳ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಹಾಗೂ ಬೆಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರದ ಸಮಗ್ರ ನೀತಿಯನ್ನು ಈವರೆಗೆ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಇಂದು ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ವರಮಾನ, ಹೆಚ್ಚು ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಗಳು ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಯೋಜನಾಬದ್ಧ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ವರಮಾನ, ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಸರಕುಗಳ ಪೂರೈಕೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಸೇವಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳ ನಡುವೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲಾಗುವುದು. ಇದರಿಂದ ಬೆಲೆಗಳ ಸ್ಥಿಮಿತಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಳಮಟ್ಟದಿಂದ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಗಳು ಬದಲಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಇದರಿಂದ ಅರ್ಥಮಾಡಲಾಗದು. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮಟ್ಟದ ಲ್ಲಾಗುವ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ, ಬೆಲೆಗಳ ಸ್ಥಿಮಿತವಾಗುವ ಮಟ್ಟವೂ ಕೂಡ ಬದಲಾಗುತ್ತವೆ. ಬೆಲೆಗಳ ಹೊಸಮಟ್ಟ ಅಭದ್ರವಾಗಿರಕೂಡದೆಂದು ಇದರ ಅರ್ಥ. ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಗಿಂತ ವರಮಾನದ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಆಗ ನಿಜವಾದ ವರಮಾನ ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ. ಆದರೆ ವರಮಾನ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚದಿದ್ದರೆ, ನಿಜವಾದ ವರಮಾನ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಕಷ್ಟಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾದಾಗ ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಹಾಗೂ ಕಡಿಮೆ ಆದಾಯ ಬರುವ ವರ್ಗದ ಜನ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಷ್ಟಕ್ಕೀಡಾಗುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರು ಸಂಪಾದಿಸುವ ಹಣದಿಂದ ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಸರಕುಗಳು ದೊರಕುತ್ತವೆ. ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಬೆಲೆಗಳಿಂದಾಗಿ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸಲು

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್)

ಹೆಚ್ಚಿನ ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯ ಬೇಕೆಂದು ಸರಕಾರ ಮತ್ತು ಖಾಸಗೀ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಕೆಲಸಗಾರರು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಹಣ ದುಬ್ಬರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒಂದು ವಿಷವ್ಯೂಹವೇ ನಿರ್ಮಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಲಾಭಕೋರರು ಹಾಗೂ ಸಟ್ಟಾ ವ್ಯಾಪಾರ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಬೆಲೆಗಳಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ, ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿರುವವರೇ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ವರಮಾನಗಳ ಅಂತರವೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಸ್ಥಿಮಿತವಾದ ಬೆಲೆಗಳು ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ ದೊಂದಿಗೆ ಯೋಜನಾಬದ್ಧ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಗುರಿ ಸಾಧಿಸಲು, ಹಣದುಬ್ಬರದ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಟ್ಟವಾದತ್ತ ಸಾಗಿದೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಪ್ರಮಾಣ ಮತ್ತು ಸ್ವರೂಪ ಹಾಗೂ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸುವ ಕ್ರಮಗಳು ಬೆಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕೊಡುವ ಕ್ರಮಗಳು, ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಕ್ರಮಗಳು, ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳು, ಭವ್ಯ ಮನೆಗಳು, ಆಭರಣಗಳು, ಮುಂದೆ ಲಾಭಗಳಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಡುವುದು, ಅಡಂಬರದ ಖರ್ಚುಗಳು ಮುಂತಾದ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ನಿರರ್ಥಕವಾದ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಸಂಪತ್ತಿನ ಬಳಕೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಘರ್ಷಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಭದ್ರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು, ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಬೆಲೆಗಳ ಸ್ಥಿಮಿತ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದರೆ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಹೂಡಿರುವ ಬಂಡವಾಳಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ಪ್ರತಿಫಲ ಬರುವಂತೆ, ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಬಳಕೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಇರುವ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆ ಇರುವ ಸರಕಿನ ಬೇಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಸರಬರಾಜನ್ನು ಸರಿಹೊಂದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಗಳ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ನೀತಿಯು ಸಾಧನವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಧಿಸಿರುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವರಮಾನದೊಂದಿಗೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಅಸಮಾನತೆಯೂ ಕಂಡುಬಂದು ಬೆಲೆಗಳು ಏರಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ದೇಶದ ಇತರೆಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಂತೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ 1972ರ ಮೇ ತಿಂಗಳಿಂದ ಕಂಡುಬಂದಿರುವ ಅಪೂರ್ವ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ ಕಳವಳಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಇದೂ ಕೂಡ ಅಂತಹ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದುದೇನೂ ಅಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ, ಸರಬರಾಯಿ ಮತ್ತು ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಸರಿಸಮಾನವಾಗುವ ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಅಸಮಾನತೆಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಅದರಲ್ಲೂ ವ್ಯವಸಾಯ ಉತ್ಪನ್ನ ಹಂಚಿಕೆ, ಲಾಭಗಳಿಕೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಒಂದೇ ಇರುವ ಖಾಸಗೀ ವ್ಯಾಪಾರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಈ ವರ್ಷ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ, ಎಣ್ಣೆ, ಸಕ್ಕರೆ, ಬಟ್ಟೆ, ನೂಲು, ಸಿಮೆಂಟ್ ಮುಂತಾದ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಸಮಾನತೆ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಹಂಚಿಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೇಲೆ ತಮಗಿರುವ ಹತೋಟಿಯನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಶೋಷಣೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಲು ಖಾಸಗೀ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು, ಸಮಾಜ ವಿರೋಧಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇತರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆಗಳ ಮೇಲೂ ಈ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟುಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಕೆಲವು ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇತ್ತೀಚಿನ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಗಳೆಂದರೆ, ಅನಾವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಉತ್ಪಾದನೆ ತತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾದದ್ದು ಹಾಗೂ ಬರಗಾಲ ಮತ್ತು ನೈಸರ್ಗಿಕ ವಿಪತ್ತುಗಳು, ಜುಲೈ 1972ರಲ್ಲಿ ಮುಂಗಾರು ಮಳೆ ತಡವಾಗಿ ಬಂದು, ಅದರಿಂದಾಗಿ ಮೊದಲು ಖಾರೀಫ್ ಬೆಳೆಯು ನಷ್ಟವಾಗಿ ಅನಂತರ ರಾಬಿ ಬೆಳೆಯೂ ಕೈಗೆ ಬರುವದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಭೀತಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸಮಾಜ ವಿರೋಧಿ ಶಕ್ತಿಗಳು ದುರುಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಲಾಭ ಗಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದುದೂ ಸಹ ಈ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣ. ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ ರಾಜ್ಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗತಿಯ

ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟುಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆ ಉಂಟುಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಳವಳ ಉಂಟಾಗಿದೆ; ಅದರಿಂದಲೇ ಬೆಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ತೀವ್ರ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ.

ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮತ್ತು ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಕಡೆಗಾಣಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಹಣದ ಉಬ್ಬರವು ಉಳಿದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೂ ಬೇಗ ಹರಡುತ್ತದೆ. ಅಮೇರಿಕ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ಗಳಂತಹ ಮುಂದುವರಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಹಣದುಬ್ಬರದ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದ್ದು ಅವುಗಳೂ ಕೂಡ ಬೆಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿವೆ. ಕಳೆದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, 1973ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಪೂರೈಕೆ ತುಂಬಾ ಕಠಿಣವಾಗಿ ಬೆಲೆಗಳು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿತ್ತಸಂಸ್ಥೆಯು, ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಇತ್ತೀಚಿನ ಒಂದು ವರದಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದೆ. ದೀರ್ಘ ಕಾಲದ ಬರಗಾಲ ಮತ್ತು ನೆರೆ ಹಾವಳಿ ಹಾಗೂ ಯುದ್ಧಗಳಿಂದಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಹಾಗೂ ಆಗ್ನೇಯ ಏಷ್ಯದ ಅನೇಕ ಆಯಾತ ಮತ್ತು ನಿರ್ಯಾತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಬೆಲೆಗಳಿಗೆ ಉಂಟಾದ ನಷ್ಟ ಈ ತೀವ್ರ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಪ್ರಸಕ್ತ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಭತ್ತದ ಉತ್ಪಾದನೆ 306 ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್ನುಗಳಿಂದ 296 ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್ನುಗಳಿಗೆ ಇಳಿದಿದೆ, ಎಂದರೆ 10 ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್ನುಗಳಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ, ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿಗೆ ದಾಸ್ತಾನೂ ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯು 1972-73ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಗಳ ಸರಾಸರಿ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಖಾರೀಫ್ ಉತ್ಪಾದನೆ ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ರಾಬಿ ಬೆಳೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಆಶಾದಾಯಕವಾಗಿಲ್ಲ. 1970-71ರಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಯು 108.4 ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್. ಅದು 1971-72ರಲ್ಲಿ 104.7 ಟನ್‌ಗಳಿಗೆ ಇಳಿಯಿತು.

ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ,

ಇದರ ಅಂದಾಜು ಇನ್ನು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಬಹುದು, ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಈಚೆಗೆನುವಾರು ನೂರು ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್‌ಗಳಷ್ಟು ಆಗಬಹುದು, ಇದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದ್ದದ್ದು 108 ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್‌ಗಳಿಂದ 104.4 ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್‌ಗಳಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಈ ವರ್ಷ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಆಗಿರುವ ಕ್ಷಾಮ ಡಾಮರಗಳಿಂದಾಗಿ ಇದರ ಹೆನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಇದು ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ಟನ್‌ಗಳಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಾಗಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಅಂದಾಜೂ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ.

ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ರಂಗದ ಸಮಗ್ರ ವ್ಯಯದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಾಗ, ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಯ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಬಡತನ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಕೈಕೊಂಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಖರ್ಚು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಕ್ಷಾಮ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೋಪಗಳು ದೇಶದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿವೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಈ ವರ್ಷ ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಾಣದಂತಹ ತೀವ್ರ ಅಭಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗತಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕೂ, ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಅಭಾವ ಪೀಡಿತ ಜನರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೂ 1972ರಲ್ಲಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ವಾಸ್ತವಿಕ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ಮುಂಡಿಸಿದಾಗ ಈ ವೆಚ್ಚದ ಪ್ರಮಾಣ ಮನವರಿಕೆಯಾದೀತು. ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ 1970-71ರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಒಟ್ಟು ವೆಚ್ಚ 8,207 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ. ಈ ವೆಚ್ಚ 1972-73ರಲ್ಲಿ 10,273 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗೇರಿತು. ಇದರ ಪೈಕಿ, ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೇತರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿದ ವೆಚ್ಚ 1970-71 ರಿಂದ 1972-73ರ ವರೆಗೆ 3,491 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ 4,292 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿತು. 1971-72ಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, 1972-73ರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದ 791 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯ ಅಧಿಕ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು ಹೀಗಿವೆ: ನಿರಾಶ್ರಿತರ ಪರಿಹಾರ ಖರ್ಚು (265 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ), ರಕ್ಷಣಾ ವ್ಯಯಸ್ಥೆ (169ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ), ಬಂಗ್ಲಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ನೆರವು (62 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ), ಕ್ಷಾಮಪರಿಹಾರ (128 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ) ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ವೇತನ ಪರಿಷ್ಕರಣ; ತತ್ಕಾಲಿಕ ಪರಿಹಾರ ಮತ್ತು ತುಟ್ಟಿಭತ್ಯ (133 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ). ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯೋಜನೇತರ ವೆಚ್ಚ

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್)

1970-71ರಲ್ಲಿ 405.5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದು, 1972-73ರಲ್ಲಿ 459.1 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗೇರಿತು. ನಮ್ಮ ಯೋಜನೇತರ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಖರ್ಚೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ. 1970-71ರಲ್ಲಿ ಯೋಜನಾ ವೆಚ್ಚ 76.3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ. ಇದು 1972-73ರಲ್ಲಿ 80.1 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟಾಯಿತು. 1970-71ರಲ್ಲಿ ಯೋಜನಾ ಮತ್ತು ಯೋಜನೇತರ ವೆಚ್ಚ 481 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ. ಇವೆರಡೂ ವೆಚ್ಚಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ 539 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಏರಿದವು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಒಟ್ಟು ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, 1972ರಲ್ಲಿ ಹಣದುಚ್ಚರವು ಹೆಚ್ಚಾದುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ಹತೋಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಅನುಸರಿಸುವ ಕಾರ್ಯನೀತಿಯು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವಾಸ್ತವಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲನೆಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಗಳ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನೂ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಬೆಲೆಗಳ ಏರಿಳಿತ

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಫೆಬ್ರುವರಿ 1972 ರಿಂದ ಫೆಬ್ರುವರಿ 1973ರ ವರೆಗೆ (ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ) ಅಕ್ಕಿಯ ನಗಟ್ಟು ಬೆಲೆ 125 ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ 157.50ಕ್ಕೆ ಎಂದರೆ, 22.50 ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿತು. ಜೋಳದ ಬೆಲೆ ಕ್ವಿಂಟಾಲಿಗೆ 65.50 ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ 91 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಎಂದರೆ, 26 ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿತು. ಕಡಲೆಕಾಯಿ ಎಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ತೆಂಗಿನ ಎಣ್ಣೆ ನಗಟು ಬೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತ ಹೆಚ್ಚಳ ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಸಕ್ಕರೆಯ ನಗಟು ಬೆಲೆ ಕ್ವಿಂಟಾಲಿಗೆ 272.50 ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ 360 50 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಎಂದರೆ, 88 ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿತು. ನಗಟು ಬೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಏರಿಕೆಗನುಗುಣವಾಗಿ, ಚಿಲ್ಲರೆ ಮಾರಾಟ ಬೆಲೆಗಳು ಸಹ ಸರಿಸುಮಾರು ಅದೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ.

ಕಡಲೆಕಾಯಿ ಎಣ್ಣೆ ಬೆಲೆ ಕ್ವಿಂಟಾಲಿಗೆ 370 ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ 665 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಕೊಬ್ಬರಿ ಎಣ್ಣೆಯ ಬೆಲೆ ಕ್ವಿಂಟಾಲಿಗೆ 642.50 ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ 825 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಈ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯನ್ನು ಸಮಗ್ರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿರುವ ಖಾದ್ಯ ತೈಲಗಳ ಕೊರತೆಯ ಹಾಗೂ ಸಟ್ಟಾ ವ್ಯಾಪಾರದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. 1970-71ರಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದ ಎಣ್ಣೆ ಬೀಜದ ಪ್ರಮಾಣ ಕೇವಲ 9.2 ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್ನು. ಇದರಿಂದ ದೊರಕುವ ಎಣ್ಣೆ ತಲಾ 3.3 ಕೆ. ಜಿ. ಈ ಪ್ರಮಾಣವು 1971--72ರಲ್ಲಿ 8.2 ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್ನಿಗೆ ಇಳಿಯಿತು. ಇದರಿಂದ ತಲಾ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ದೊರೆಯುವ ಖಾದ್ಯ ತೈಲದ ಪ್ರಮಾಣವು 2.7 ಕೆ.ಜಿ ಗೆ ಇಳಿಯಿತು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಎಣ್ಣೆ ಬೀಜಗಳ ವಾಯಿದೆ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದೆ. ಕಡಲೆಕಾಯಿ ಎಣ್ಣೆಯ ವಾಯಿದೆ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ, ಎಣ್ಣೆ ಬೀಜ ಮತ್ತು ವನಸ್ಪತಿ ತೈಲಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೊಡುವ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮುಂಗಡಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಮಿತಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ್ದರೂ, ಸಾಲಸೌಕರ್ಯ ನಿಯಂತ್ರಣ ಕ್ರಮವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಸಹ ಫೆಬ್ರುವರಿ 1973ಕ್ಕೆ ಅಂತ್ಯವಾದ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಗಟು ಹಾಗೂ ಚಿಲ್ಲರೆ ವ್ಯಾಪಾರದ ಬೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಏರಿಕೆ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.

ನಾನು ಈ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲವು ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆಯೇರಿಕೆಯನ್ನು, ಇತರ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿರುವ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಬೆಲೆಗಳ ಹೆಚ್ಚಳದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಇದು ಅವಶ್ಯ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಯ್ದ ಕೆಲವು ವ್ಯಾಪಾರ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ 3-3-19 2 ಮತ್ತು 2-3-1973 ರಂದು ಅಕ್ಕಿ, ಗೋಧಿ, ಜೋಳ, ಸಜ್ಜೆ, ಕಡಲೆಕಾಯಿ ಎಣ್ಣೆ, ಕೊಬ್ಬರಿ ಎಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ಸಕ್ಕರೆಯ ಬೆಲೆಗಳ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದೆ.

ವಿವಿಧ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದರ್ಜೆಯ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಹೋಲಿಸುವುದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ. ಆದರೂ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ ಇತರ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ; ಆದರೂ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಲೆ ಇತರ ಕಡೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿರುವುದೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ : ಫೆಬ್ರುವರಿ 1973ರಲ್ಲಿ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿಯ ಚಿಲ್ಲರೆ ಮಾರಾಟ ಬೆಲೆ ಒಂದು

ಕೆ.ಜಿ.ಗೆ 5 ರೂ.ಯಿಂದ 6 ರೂ.ಗಳವರೆಗೆ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಕೆ.ಜಿ.ಗೆ 3 ರೂ. ಯಿಂದ 4 ರೂ.ವರೆಗೆ ಇತ್ತು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ಸಣ್ಣಕ್ಕಿಯ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಅದರ ಸಗಟು ಬೆಲೆ ಕ್ವಿಂಟಾಲಿಗೆ 140 ರೂ.ಯಿಂದ 180 ರೂ.ಗೆ ಏರಿದೆ. ಅದರ ಚಿಲ್ಲರೆ ಮಾರಾಟದಲ್ಲಿ ಬೆಲೆ ಕೆ.ಜಿ.ಗೆ ಸುಮಾರು 1.60 ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ 2.00 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಏರಿದೆ. ಭಾರತ ಸರಕಾರದ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಮಂತ್ರಾಲಯವು ಹೊರಡಿಸಿದ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಸಗಟು ವ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತು ಚಿಲ್ಲರೆ ವ್ಯಾಪಾರ ದರಗಳನ್ನು ನೂಚಿಸುವ ಅರ್ಥ ಸಾಪ್ತಾಹಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ದಪ್ಪಕ್ಕಿಯ ಬೆಲೆ ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ದಪ್ಪಕ್ಕಿಯ ಸಗಟು ವ್ಯಾಪಾರ ಬೆಲೆ ವಿಜಾಮಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಕ್ವಿಂಟಾಲಿಗೆ 116 ರೂ.ಯಿಂದ 165 ರೂ.ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಗೋಧಿಯ ಬೆಲೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಅಹಮದಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಗೋಧಿಯ ಸಗಟು ಬೆಲೆ ಕ್ವಿಂಟಾಲಿಗೆ 100 ರೂ.ಗಳಿಂದ 165 ರೂ.ಗಳವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಸ್ಸಿ ಗೋಧಿಯ ಬೆಲೆ 125 ರೂ.ಯಿಂದ 165 ರೂ.ಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಅಹಮದಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ (ಶರಬತೀ) ಗೋಧಿಯ ಬೆಲೆ ಕ್ವಿಂಟಾಲಿಗೆ 100 ರೂ. ಯಿಂದ 170 ರೂ.ಗೆ ಏರಿದೆ. ಗುಜರಾತಿನಲ್ಲಿ ಜೋಳದ ಬೆಲೆ ಏಕೆ ಪರಮಾವಧಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದೆ. ಗುಜರಾತಿನ ಪಾಟಣದಲ್ಲಿ ಜೋಳದ ಬೆಲೆ ಕ್ವಿಂಟಾಲಿಗೆ 88.75 ರೂ.ಯಿಂದ 142.75 ರೂ.ಗಳಿಗೆ ಏರಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಜೋಳದ ಬೆಲೆ ಕ್ವಿಂಟಾಲಿಗೆ 127 ರೂ.ಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದೆ. ಗುಜರಾತಿನಲ್ಲಿ ಜೋಳದ ಚಿಲ್ಲರೆ ಬೆಲೆ ಕ್ವಿಂಟಾಲಿಗೆ 84 ರೂ.ಯಿಂದ 146 ರೂ.ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಆದರೆ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದ ಹೆಚ್ಚಳ ಸುಮಾರು 34 ರೂ. ಅಹಮದಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜೆಯ ಸಗಟು ಬೆಲೆ 75 ರೂ.ಯಿಂದ 152 ರೂ.ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಬೆಲೆ 135 ರೂ.ಯಿಂದ 160 ರೂ.ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಬೆಲೆ 72 ರೂ. ಯಿಂದ 105.15 ರೂ.ಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿದೆ.

ಕಡಲೆಕಾಯಿ ಎಣ್ಣೆಯ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ತೀವ್ರ ಏರಿಕೆ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕ್ವಿಂಟಾಲಿಗೆ ರೂ 355 ಯಿಂದ 610 ಕ್ಕೆ ಏರಿತು. ಮುಂಬಯಿಯ ಈ ಬೆಲೆ ಅತ್ಯಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕ್ವಿಂಟಾಲಿಗೆ ರೂ. 600 ಯಿಂದ 863 ರೂ.ವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇದು ರೂ. 370 ರಿಂದ 615 ರೂ.ಗೆ ಏರಿತು. ಈ ತಿಂಗಳ ಮಧ್ಯದೊಳಗಾಗಿ ಬೆಲೆ 630 ರೂ.ಗೆ ಇಳಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಲೆಪ್ಪಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಬ್ಬರಿ ಎಣ್ಣೆಯ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ರೂ. 475 ರಿಂದ 675ರ ವರೆಗಿನ ಪರಮಾವಧಿ ಏರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಅದರ ಬೆಲೆ ಕ್ವಿಂಟಾಲಿಗೆ ರೂ. 642.50 ರಿಂದ 825.00 ರೂ.ವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಅನೀತಿವಂತ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಬಳಕೆದಾರರನ್ನೂ, ಬೆಳೆಗಾರರನ್ನೂ ಶೋಷಿಸಲು ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಉದಾಹರಣೆ; ಜನವರಿ 1971ರಲ್ಲಿ ಕ್ವಿಂಟಾಲಿಗೆ ರೂ. 655—ರೂ. 717 ಗಳ ವರೆಗಿದ್ದ ಕೊಬ್ಬರಿ ಬೆಲೆಯು ಜನವರಿ 1973ರಲ್ಲಿ ಕ್ವಿಂಟಾಲಿಗೆ ರೂ. 415—ರೂ. 475ರ ವರೆಗೆ ಸತತವಾಗಿ ಇಳಿಯುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಇದು ಮತ್ತಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊಬ್ಬರಿಯ ಬೆಲೆಯು ಶೇ. 40 ರಷ್ಟಕ್ಕೂ ಮೀರಿ ಇಳಿದಿರುವಾಗ, ಕೊಬ್ಬರಿ ಎಣ್ಣೆಯ ಬೆಲೆ ಶೇ. 35 ರಿಂದ ಶೇ. 40 ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಇದರಿಂದ ತೆಂಗು ಬೆಳೆಗಾರರು ಮತ್ತು ಬಳಕೆದಾರರು—ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ದುರ್ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೆಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಸಕ್ಕರೆ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದ ಮುಜಾಫರ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಬೆಲೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬೆಲೆ ಕ್ವಿಂಟಾಲಿಗೆ ರೂ. 267.50 ಯಿಂದ 375 ರೂ. ವರೆಗೆ ಏರಿತು. ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ ಕಂಡುಬಂದಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಸೇರಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಬೆಲೆ ರೂ. 360.50.

ನಾನು ಇದುವರೆಗೆ ಹೇಳಿದ ಅಂಶಗಳಿಂದ, ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ ಕೇವಲ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾದುದಲ್ಲವೆಂದೂ, ಇತರ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಕೆಲವು ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಎಂಬುದೂ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ನಾವೀಗ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ ಕೇವಲ ಆರ್ಥಿಕ ಘಟನೆಯಲ್ಲ. ಅದು ಸಾಮಾಜಿಕ —ಆರ್ಥಿಕ ಘಟನೆಯೂ ಹೌದು. 1971-72 ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 60.6 ಲಕ್ಷ ಟನ್ನು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇದು ತೀವ್ರ ಅನಾವೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾಗಿ 1972-73 ರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 48 ಲಕ್ಷ ಟನ್ನಿಗೆ ಇಳಿದಿರುವುದಾಗಿ ಅಂದಾಜಾಗಿದೆ. ಅಕ್ಕಿ, ಜೋಳ ಮತ್ತು ರಾಗಿ ಇವೇ ಮುಂತಾದ

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್)

ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವ ವಿವರಗಳನ್ನು ಈ ಮುಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ :

ಆಹಾರಧಾನ್ಯ	1971-72 (ಲಕ್ಷ ಟನ್ನು)	1972-73 (ಲಕ್ಷ ಟನ್ನು)
ಅಕ್ಕಿ	20.9	18.9
ಜೋಳ	18.9	13.6
ರಾಗಿ	8.8	6.0
ಬೇರೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳು	12.0	9.5
ಮೊತ್ತ	60.6	98.0

(ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು).

ಕಡಿಮೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯಿಂದ ಬೆಲೆಗಳ ಮೇಲಾಗುವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ನೀತಿ ನಿಷ್ಠೆಯಿಲ್ಲದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ದಾಸ್ತಾನು ಕೂಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಡತ್ತಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆ ಈ ವಿಷಮ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇಳಿದಿತ್ತು. 1970-71ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 108.4 ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್ನುಗಳಷ್ಟು ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದು 1971-72ರಲ್ಲಿ 104.7 ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್ನುಗಳಿಗೆ ಇಳಿಯಿತು. ಆದ ದರಿಂದ ರಾಜ್ಯದ ಕೊರತೆ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆ, ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಬರಗಾಲ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ ಯೋಜನಾ ವೆಚ್ಚಗಳ ಜೊತೆಗೆ, ಬರಗಾಲ ಪರಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿಯೇ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ 1972-73ರಲ್ಲಿ 26 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ, ಸುಮಾರು 11 ಲಕ್ಷ ಮಂದಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಒದಗಿಸಿದೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಉದ್ಯೋಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ತೀವ್ರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ 1971ರ ಮತ್ತು 1972ರಲ್ಲಿ (ಡಿಸೆಂಬರ್ ವರೆಗೆ) ಸರ್ಕಾರ ಸುಮಾರು 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿ 70 ಲಕ್ಷ ಕೆಲಸದ ದಿನಗಳ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಈ ವೆಚ್ಚಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಭೂಸಾರ ರಕ್ಷಣೆ, ಅರಣ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣ, ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ನೀರಾವರಿ ಮತ್ತು ರಸ್ತೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಉತ್ಪಾದನಾ ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳ ತ್ವರಿತವಾದ, ಅಧಿಕ ಉತ್ಪಾದನೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಹಣದುಬ್ಬರವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಸಲುವಾಗಿ ಇಂಥ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿ ಬರಗಾಲ ಪೀಡಿತರ ಸಂಕಟ ಇನ್ನಷ್ಟು ಉಲ್ಬಣವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಬಗೆಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆ, ರೋಗಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕೆಟ್ಟದಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖರ್ಚು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು.

ಬೆಲೆಯೇರಿಕೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಅನಿವಾರ್ಯ ಖಾಸಗಿ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೆ ತೊಡಗದೆ, ಅಂಥ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯ. ಆದರೆ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ನಮ್ಮ ಜನ ಆದರಲ್ಲೂ ಶ್ರೀಮಂತರು ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಆಡಂಬರದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಲಗ್ನ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ದುರ್ಲಭವಾದ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಅತ್ಯವಶ್ಯ ಬಳಕೆದಾರರ ವಸ್ತುಗಳು ಪೋಲಾಗಿ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಭಾರೀ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಭೋಜನ ಕೂಟಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಅತಿಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ

ಸರ್ಕಾರ ವಿಧಿಸಿದ ಪ್ರತಿಬಂಧಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳಗೆ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿವ್ವಾರೆ. ತಾವು ಮನಬಂದಂತೆ ಮೆಚ್ಚ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡವರು ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯವಶ್ಯ ದಿನಸಿಗಳನ್ನು ಭಾರೀ ಪ್ರಮಾಣ ದಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಇಳಿತದಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ಉಂಟಾಗಿರುವ ಅಭಾವವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಖಾಸಗೀ ಖರ್ಚು ಕಳವಳಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಅನಾವಶ್ಯಕ ಖರ್ಚಿನ ಮೇಲೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹತೋಟಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಬೆಲೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸುಧಾರಿಸೀತು; ಸಹನೀಯ ಮಿತಿಯೊಳಗೆ ನಿಂತೀತು.

ಬೆಲೆ ನೀತಿ

ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಬೆಲೆ ನೀತಿ ತ್ರಿಮುಖ : ಸಮಗ್ರ ಬೇಡಿಕೆಯ ದಕ್ಷ ನಿಯಂತ್ರಣ, ವ್ಯವಸಾಯ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಹಂಚಿಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ಗೊಳಿಸುವುದು. ಇಂತಹ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪ ಹಾಗೂ ದೀರ್ಘಾವಧಿಯ ಅಂಶಗಳೂ, ರಾಷ್ಟ್ರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಂಶಗಳೂ ಅಡಕವಾಗಿವೆ. ಸಕ್ಕರೆ, ಸಿಮೆಂಟ್, ನೂಲು, ಬಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಕಲ್ಲಿದ್ದಲುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬೆಲೆ ನೀತಿಯೊಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಸೇರಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿರುವ ಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ, ಆನಂತರ ಆ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಜೀವನಾವಶ್ಯಕ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯಿಂದ, ಇತರ ಭಾಗಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಭಾವ ಪೀಡಿತ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆಯುಂಟಾಗಿದೆ. ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯುವ ರಾಜ್ಯದ ಆಹಾರ ನೀತಿ ರೂಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಡಿಪುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಂಚಿಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮುಂದೆ ಸೂಚಿಸಿರುವ ಕೆಲವು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

(1) ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ದಾಸ್ತಾನಿಡುವುದು.

(2) ಒಂದು ನಿಯಮಿತ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಭತ್ತ ಮತ್ತು ಜೋಳ ಮುಂತಾದ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಗಳನ್ನು ಸರಕಾರ ಕೊಂಡು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು.

(3) ಸಮಾಜದ ದುರ್ಬಲವರ್ಗದವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಒದಗಿಸಲು ಕೆಲವು ಕಡೆ (ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಮತ್ತು ಕೋಲಾರ ಚಿನ್ನದಗಣಿ ಪ್ರದೇಶ) ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಪಡಿತರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಡೆ, ಅಗತ್ಯವಾದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

(4) ನ್ಯಾಯ ಬೆಲೆಯ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಭಾವ ಪೀಡಿತ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಅಭಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತೀವ್ರವಾಗಿರುವ ಗುಲ್ಬರ್ಗ, ಬೀದರ್, ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಹಾಗೂ ಬೆಳಗಾವಿ ಮತ್ತು ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 100ಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ನ್ಯಾಯ ಬೆಲೆಯ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಾದ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, ಬಳ್ಳಾರಿ ಮತ್ತು ಬೆಳಗಾವಿ ಹಾಗೂ ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು ಮುಂತಾದ ಕಡೆ ಪ್ರತಿ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಕಡೆಯ ಪಕ್ಷ 50 ನ್ಯಾಯ ಬೆಲೆ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲಾಗಿದೆ.

(5) ವ್ಯವಹಾರ ಆರಂಭಿಸಲು ದಾಸ್ತಾನು ಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ ನ್ಯಾಯಬೆಲೆ ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಪಿ. ಡಿ. ಲೆಕ್ಕದಿಂದ ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ಖರ್ಚನ್ನು ಕ್ವಿಂಟಾಲಿಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ ಮುಳಿದಾದನ್ನು ಮುಂದೆ ನ್ಯಾಯ ಬೆಲೆಯ ಅಂಗಡಿಗಳಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು.

(6) ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆ, ಡಿಸೇರ್ ಎಣ್ಣೆ, ವನಸ್ಪತಿ, ಬಟ್ಟೆಗಳು, ಕಾಗದ, ಸೈಕಲ್ ಟೈರು ಮತ್ತು ಟ್ಯೂಬು, ಟಾರ್ಚಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಸೆಲ್ಲುಗಳು, ಡ್ರೈಸೆಲ್ಲುಗಳು ಮತ್ತು ಬ್ಯಾಟರಿಗಳು, ಟ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಟರ್ ರೇಡಿಯೋ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ವಾಹನಗಳಿಗೂ ಬಳಸುವ ಟೈರುಗಳ ಬೆಲೆ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಕಾನೂನನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್)

(7) ಜೀವನಾವಶ್ಯಕ ವಸ್ತುಗಳ ಕಾಯಿದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಇರುವ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನೂ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿರುವ ಅನುಮಾನ ಬಂದಕೂಡಲೆ ಧಾಳಿ ಮಾಡುವುದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಹಂಚಿಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಿಗ್ಗೆ ನಿರಂತರ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ನ್ಯಾಯಬೆಲೆಯ ಅಂಗಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ಹಂಚಿಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲು ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳಿವೆ.

(1) ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಬೆಲೆಯ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿ ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಹತೋಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು.

(2) ರಾಜ್ಯದ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಉತ್ಪಾದನೆಯಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಧಾನ್ಯ ಕೊಂಡು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದಲೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಧಾನ್ಯ ಪಡೆಯುವುದು. ಈ ಮೂಲಕ ನ್ಯಾಯಬೆಲೆ ಅಂಗಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ಹಂಚಲು ಅಗತ್ಯವಾದಷ್ಟು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಬಳಿ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ನ್ಯಾಯಬೆಲೆ ಅಂಗಡಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅವು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಕರ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 13,706 ನ್ಯಾಯಬೆಲೆ ಅಂಗಡಿಗಳಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 10,465 ಗ್ರಾಮಾಂತರದಲ್ಲೂ, 181 ಸುಲಭ ಸಂಪರ್ಕ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೂ ಉಳಿದವು ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಇವೆ. ಅಂದರೆ ಸರಾಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿ 2,000 ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಒಂದು ನ್ಯಾಯಬೆಲೆಯ ಅಂಗಡಿ ಇದೆ. ತೀವ್ರ ಅಭಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವ ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ 100 ನ್ಯಾಯಬೆಲೆಯ ಅಂಗಡಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಅಭಾವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ 50 ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು 1972ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸ ಬೇಕೆಂಬ ಗುರಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಸಾಧಿಸಿದೆ.

ರಾಜ್ಯದ ಅಭಾವ ಪೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜೋಳ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ಸರ್ಕಾರ ಕೈಬಿಟ್ಟಿದೆ. 1972-73ರಲ್ಲಿ 6,500 ಟನ್ ಭತ್ತವನ್ನು 2,676 ಟನ್ ಜೋಳವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ 3,000 ಟನ್ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿತು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಗೋಧಿಯನ್ನು ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವುದರಿಂದ ನಾವು ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ 50,000 ಟನ್ ಗೋಧಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು 15,000 ಟನ್ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ, ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದಿರುವ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಕೊರತೆ ಹಾಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೊರತೆ ಇರುವ ರಾಜ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಅಭಾವ ಪೀಡಿತ ರಾಜ್ಯಗಳ ಅಗತ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಣನೆಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಒದಗಿಸ ಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಧಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಿಯಮಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ದಾಸ್ತಾನನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುವವರು ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಭಾಗದ ''ಲೆವಿ'' ಕೊಟ್ಟಿರುವವರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದಾಸ್ತಾನು ತಿಳಿಸದೆ ಇರುವವರು ಮತ್ತು ''ಲೆವಿ'' ಕೊಡದೆ ಇರುವವರ ವಿರುದ್ಧ ಸರ್ಕಾರ ತೀವ್ರ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು.

ಬೆಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣಗೊಳಿಸಲು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಯಾವುದೇ ಕ್ರಮ ಬಳಕೆದಾರರಿಗೆ ಆಗಬಹುದಾದ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವಂತಿರಬೇಕು, ಜೊತೆಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಹಾರ ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಈಡಾಗದಂತಿರಬೇಕು. ಇದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾದ ಕೆಲಸ. ಎಷ್ಟೇ ಮಿತವಾದ ಹತೋಟಿ ಕ್ರಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೂ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಮಾಧಾನ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಆದನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸುವ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಜೀವನಾವಶ್ಯಕ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಅಕ್ಕಿ, ಗೋಧಿ, ಜೋಳ ಮತ್ತು ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಬಳಕೆದಾರರಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ದೊರಕಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ಪಷ್ಟ ನಿಲುವು. ಇದು ಇತರ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ಏರುವುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ನಗರ ಕೇಂದ್ರಗಳಾದ ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಕೋಲಾರ ಚಿನ್ನದಗಣಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಪಡಿತರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೂ, ಜೊತೆಗೆ, ಇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಬೆಲೆ ಅಂಗಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ಹಂಚುವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಜಾರಿಗೆ

ತರಲಾಯಿತು. ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಡು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪಡಿತರ ಪದ್ಧತಿಯ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಮಿತಿಗೊಳಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಅಧಿಕಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ದಾಸ್ತಾನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಂಚಿಕೆ ಮತ್ತಿತರ ಸೇವಾ ಖರ್ಚನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಸಗಟು ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಮುಂಚಿನ ಜಾರಿಫ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭತ್ತದ ಸಗಟು ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ತಾನೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಸದಸ್ಯರಿಗೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಅಕ್ಕಿಯ ಚಿಲ್ಲರೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮರ್ಪಕ ಹಂಚಿಕೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಚಿಲ್ಲರೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಕ್ರಮಬದ್ಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯಲು ಸರ್ಕಾರ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು. ಈ ಕ್ರಮದಿಂದ ಬಳಕೆದಾರರಿಗೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಆಗದಂತೆ ಸರ್ಕಾರ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕ್ರಮದಿಂದ ಹಾಗೂ ಮಿತಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಜೋಳ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದರಿಂದ ನ್ಯಾಯಬೆಲೆಗೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಕನಿಷ್ಠ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಗೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಿಗುವುದು, ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಹಾಗೂ ಪ್ರಬಲ ವರ್ಗದವರ ಬಳಿ ಇರುವ ಹಣ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಗುವ ದೊಡ್ಡ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಗದವರು ಬಳಕೆದಾರರನ್ನು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡದಂತೆ ನಾವು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅತಿ ಅವಶ್ಯಕವಾದಷ್ಟಾದರೂ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಸಾಧ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ನಗರ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೂ ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಪಡಿತರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಗತ್ಯವಾದರೆ ಕೆಲವು ಇಂತಹ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಶಾಸನಬದ್ಧ ಪಡಿತರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಪಕ್ಷಾತೀತ ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಇತರ ಕಡೆ ನ್ಯಾಯಬೆಲೆ ಅಂಗಡಿಗಳ ಮೂಲಕ ಇರುವ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು.

ಭತ್ತದ ಸಗಟು ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನೂ, ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನೂ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಅನೇಕ ಆಡಳಿತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಉತ್ಪಾದನೆ ಖರ್ಚು ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯವಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಲಾಭ ದೊರಕುವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಂಚಿಕೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಸೇವೆಗಳ ಮತ್ತು ಖರ್ಚನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಬಳಕೆದಾರರಿಗೆ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುವಂತೆ ಹಾಗೂ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ. ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸವಾಲನ್ನೆದುರಿಸಲು ನಾಗರೀಕ ವಸ್ತುಗಳ ಪೂರೈಕೆ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪುನರ್‌ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದು. ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮತ್ತು ಸಾದಿಲ್ವಾರು ಖರ್ಚನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ನಮ್ಮದೇ ಆದ ಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ ಸೀಮೆಎಣ್ಣೆ, ವಾಹನಗಳ ಟೈರುಗಳು ಮತ್ತು ವನಸ್ಪತಿ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡುವ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕ್ರಮ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಲೈಸೆನ್ಸನ್ನು ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ವ್ಯಾಪಾರಾಟ ಹಾಗೂ ದಾಸ್ತಾನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ವ್ಯಾಪಾರಿ ವರ್ಗದವರಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಹಕಾರವಿಲ್ಲದೆ, ಬೆಲೆ ಪಟ್ಟಿಯ ಪ್ರದರ್ಶನದಿಂದ ಬೆಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಬೆಲೆ ಸ್ಥಿಮಿತದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಅರಿತು ಬೆಲೆ ತಡೆಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಿಗೂ, ಬಳಕೆದಾರರಿಗೂ, ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಅಗತ್ಯವಾದ ಎಣ್ಣೆಗಳು ಮತ್ತಿತರ ಜೀವನಾವಶ್ಯಕ ವಸ್ತುಗಳ ಗರಿಷ್ಠ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಾವು ನಿಗದಿಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಿಗದಿಯಾಗುವ ಬೆಲೆಗೇ ಮಾರಬೇಕೆಂದೂ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವವರು, ಚಿಲ್ಲರೆ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೇ ಇವರು ಚಿಲ್ಲರೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಾರರಿಗೆ ತಯಾರಿಕೆದಾರರು ಸರಬರಾಯಿ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಬಳಸುವ ಎಣ್ಣೆ ಮತ್ತಿತರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಮರುಮಾರಾಟ ಬೆಲೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಿತಿ ಇರುವಂತೆ ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯ ಹಾಗೂ ನಿರ್ಬಂಧಿತ ವ್ಯಾಪಾರ ಪದ್ಧತಿ ಮಂಡಲಗೆ ತೊಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಿಂದ ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಬಳಕೆದಾರರ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ರಚನೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್)

ಈಗ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳವಳ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಆಹಾರೇತರ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ: ಚೆಕ್ಸ್‌ಟೈಲ್ಸ್ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರಿಂದ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ದೊರಯದೇ ಇರುವ ವಸ್ತುವೆಂದರೆ ಬಟ್ಟೆ. 1972ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಹಾಗೂ 1973ರ ಜನವರಿ ಮತ್ತು ಫೆಬ್ರುವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಚೆಕ್ಸ್‌ಟೈಲ್ಸ್ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರು 578 ಬೇಲುಗಳಷ್ಟು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ನೀಡಲು ಮಾಡಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ 294 ಬೇಲುಗಳಿಗೆ ಕ್ಲೇಲಿಕೆ ಇತ್ತು. ಅವರಿಂದ ನಮಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದು 24 ಬೇಲುಗಳು ಮಾತ್ರ. ದೇಶದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಆದ ಗಡಿಗಳಿಂದ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ತೊಂದರೆ, ಹಾಗೂ ಬಟ್ಟೆ ಉತ್ಪಾದನೆ 1970-71ರಲ್ಲಿ 7 9.7 ಕೋಟಿ ಮೀಟರ್ ಇದ್ದುದು 1971-72ರಲ್ಲಿ 754.7 ಕೋಟಿ ಮೀಟರ್‌ಗೆ ಇಳಿದದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿರುವ ತೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ತೆರೆದ ವಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಇತರ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಸಕ್ಕರೆ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆ, ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿದೆ. ಸಕ್ಕರೆ ಸರಬರಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ಇರುವುದು ಸದಸ್ಯರಿಗೆಲ್ಲ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಕ್ಕರೆ ಉತ್ಪಾದನೆ 1970-71ರಲ್ಲಿ 3-8 ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್‌ಗಳಷ್ಟಿದ್ದುದು 1971-72ರಲ್ಲಿ 3-4 ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್‌ಗಳಿಗೆ ಇಳಿಯಿತು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಉತ್ಪಾದನೆ 1970-71ರಲ್ಲಿ 3,03, 53 ಟನ್‌ಗಳಷ್ಟಿದ್ದುದು 1971-72ರಲ್ಲಿ 2,43,339 ಟನ್‌ಗಳಿಗೆ ಇಳಿಯಿತು. ಸಕ್ಕರೆಯ ಸಮಾನ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ, ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಕಬ್ಬಿನ ಬೆಳಗಾರರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬೆಲೆ ನೀತಿ ಯೊಂದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ನೀತಿ, ತೃಪ್ತಿಕರ ಫಲಿತಾಂಶ ನೀಡುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಕ್ಕರೆ ನೀತಿ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಲಾಭದಾಯಕವಲ್ಲದ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುವ ಬದಲಾಗಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಹಾಗೂ ಕಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆಯ ಅಂಶದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಉದ್ಯಮದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲಗಳು ಅಪಾರವಾಗಿವೆ. ಸಕ್ಕರೆ ಅಭಾವವನ್ನು ನೀಗುವ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಕ್ಕರೆ ನೀತಿಯನ್ನು ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲಿಸುವಾಗ ಅಗತ್ಯವಾದರೆ ಸಕ್ಕರೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ಹಕ್ಕೋಟಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಿಮೆಂಟಿನ ಅಭಾವ ಉಂಟಾಗಿ, ಅದರ ಬೆಲೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ ಸುಮಾರು 15 ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್ ಸಿಮೆಂಟ್ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಅದು ನಮ್ಮ ಅಗತ್ಯಕ್ಕಿಂತ 25 ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 18 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಸಿಮೆಂಟ್ ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದ್ದು, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 15 ರಿಂದ 16 ಟನ್ ತಯಾರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ 1972-73ರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಕಡಿತದಿಂದ ಸಿಮೆಂಟ್ ಉತ್ಪಾದನೆ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಸಕ್ಕರೆಗಿಂತ ಸಿಮೆಂಟ್ ಬಗ್ಗೆಯೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನೀತಿಯೊಂದಿದೆ. ಸಿಮೆಂಟ್ ಸರಬರಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ಕಂಡುಬಂದರೆ, ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳೂ ಸಮ ಭಾಗಿಗಳಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯುತ್ ಕಡಿತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ತಮಿಳುನಾಡು, ಮತ್ತು ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸೇರಿರುವ ಸಿಮೆಂಟ್ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ವಲಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವೂ ಸೇರಿದೆ. ರೈಲ್ವೆ ವ್ಯಾಗನ್ನುಗಳ ಅಭಾವ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಸಿಮೆಂಟ್‌ನ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಅಗತ್ಯ ಹಾಗೂ ಅಭಾವ ಪೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಡಿರುವ ಯೋಜನೆಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಸಿಮೆಂಟ್ ಪೂರೈಕೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೆಚ್ಚು ಬಿಗಡಾಯಿಸಿದೆ. ಸಿಮೆಂಟಿನ ಸಮಾನ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಲು ಮತ್ತು ಅದರ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಡಲು ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಾದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮಂತ್ರಿ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ ರವರು ಈಗಾಗಲೇ ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ, ಸಿಮೆಂಟಿನ ಬೆಲೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಲು ಹಾಗೂ ಹಂಚಿಕೆಗೆ "ಪರ್ಮಿಟ್" ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಸಿಮೆಂಟ್‌ನ ಅಭಾವ ಎದುರಿಸಲು, ಅದರ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಿತವ್ಯಯವೂ ಅಗತ್ಯ. ಒಳ್ಳೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಸುಣ್ಣ ಮತ್ತು ಮರುಳು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಳಸದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಟ್ಟಡಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲೂ ಸಿಮೆಂಟ್ ಬದಲಾಗಿ ಆದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಗಾರೆಯನ್ನು ಬಳಸಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದು.

ನೂಲಿನ ಸರಬರಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ನೂಲಿನ ಬೆಲೆ ಏರಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ಕಳವಳ ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಮಗ್ಗ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ 8 ಮಿಲಿಯನ್ ಕೆಲಸಗಾರರೂ, ವಿದ್ಯುತ್ ಚಾಲಿತ ಮಗ್ಗಗಳ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮಿಲಿಯನ್ ಕೆಲಸಗಾರರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಷ ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿದ್ದರೂ ನೂಲಿನ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 30ರಷ್ಟು ಕೊರತೆ ಇರುವುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ನೂಲು ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ರಾಜ್ಯಗಳಾದ ತಮಿಳುನಾಡು ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಸರಬರಾಯಿ ಕಡಿತವೇ ಈ ಕೊರತೆಗೆ ಕಾರಣ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುವ ನೂಲಿನಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 45 ರಷ್ಟನ್ನು ಮಿಲ್ಲುಗಳೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಮಿಲ್ಲುಗಳು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇದ್ದರೆ, ನೂಲಿನ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೈಮಗ್ಗಗಳು, ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯುತ್ ಚಾಲಿತ ಮಗ್ಗಗಳು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉದ್ಯಮವನ್ನೇ ಕೈಬಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 1,37,000 ಕೈಮಗ್ಗಗಳೂ, 24,000 ವಿದ್ಯುತ್ ಚಾಲಿತ ಮಗ್ಗಗಳೂ ಇದ್ದು ಅವುಗಳಿಗೆ 175 ರಿಂದ 200 ಲಕ್ಷ ಕೆ.ಜಿ.ಯಷ್ಟು ನೂಲು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೂಲಿನ ಉತ್ಪಾದನೆ 1971-72ರಲ್ಲಿ 1971ಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಅಂದರೆ 394 ಲಕ್ಷ ಕೆ.ಜಿ.ಯಷ್ಟಿದೆ. ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ನೇಕಾರರಲ್ಲಿ ಬಡವರ್ಗದವರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೂಲಿನ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ, ಉತ್ಪಾದನೆಯಾದ ನೂಲನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕಡೆ ಕಲೆ ಹಾಕುವ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನೀತಿ ಇದೆ. ಆ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾದ ನೂಲನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಗ್ಗಗಳಿಗೇ ಬೇರೆಯಾಗಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೂಲು ಸರಬರಾಯಿನ ಕಷ್ಟಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅರಿತು ನೂಲಿನ ತೀವ್ರ ಅಭಾವವನ್ನು ನೀಗಲು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಹತ್ತಿ ನೂಲಿನ ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು, ಬೆಲೆಯನ್ನು 1972ರ ಆಗಸ್ಟ್-ಡಿಸೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ನಾಗರೀಕರ ಬಳಕೆಗೆ ತಯಾರಿಸುವ ನೂಲಿನ ಉತ್ಪಾದಕರು ಶೇಕಡ 60 ರಷ್ಟನ್ನು ಕೈಮಗ್ಗಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಬಿಡಿಗಳಾಗಿಯೂ, ಶೇಕಡ 30ಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ವಿದ್ಯುತ್ ಮಗ್ಗಗಳಿಗೆ "ಕೋನ್" ರೂಪದಲ್ಲೂ, ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ನೂಲಿನ ರಫ್ತನ್ನು ಆಂತರಿಕ ಪೂರೈಕೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ನೇಕಾರರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಒಳಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಾಗೂ ನೂಲಿನ ಬೆಲೆ ಹತೋಟಿಗೊಳಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಂಡ ಮುಖ್ಯಕ್ರಮ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೂಲಿನ ಸಮಾನ ಹಂಚಿಕೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ದೃಢನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಬೇಡಿಕೆ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ನೂಲಿನ ಗಿರಣಿ ಆರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ನೇಕಾರರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಬಣ್ಣಗಳು, ಇತರ ರಾಸಾಯನಿಕ ವಸ್ತುಗಳು ಮತ್ತಿತರ ಕಚ್ಚಾ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ಮತ್ತು ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣಗೊಳಿಸಿ ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ನೇಕಾರರಿಗೆ ನೂಲು ಒದಗಿಸುವ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದೇ ಅಲ್ಲದೇ, ಮಿಲ್ಲುಗಳ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಿಂದಲೂ ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಹಾಗೂ ಆಡಂಬರವಲ್ಲದ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ವಿನ್ಯಾಸವೆ ಹಿಡಿಸುವಷ್ಟು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ರೀತಿಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಮಿಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ವಿರಳವಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಸಾಪನ್ಮೂಲಗಳ ಅಪವ್ಯಯಕ್ಕೆ ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಧೋತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸೀರೆಗಳ ಪೂರ್ಣ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನೂ ಕೈಮಗ್ಗಗಳಿಗೆ ಕಾದಿರಿಸಿ ಮಿಲ್ಲುಗಳು ಕೆಲವು ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉತ್ಪಾದಿಸುವಂತೆ ಮಿತಗೊಳಿಸುವ ದಿಟ್ಟ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಇಂತಹ ಕ್ರಮದಿಂದ ಬಡವರ್ಗದ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ದೊರಕಿ ಅವರಿಗೆ ಈಗಾಗಿರುವ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಜೊತೆಗೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಂದ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೆ ಇರುವ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಿನ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಗಣಿಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವಾದನಂತರ ಉಂಟಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಮತ್ತು ವಿನಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಿನ ಕಿಟ್ಟದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು. ಈ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಲು ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳೇ ಕಾರಣ. ಸರ್ಕಾರವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಗಣಿಗಳ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯವರಾಗಲಿ ಕಾರಣರಲ್ಲ. ದೇಶದ ಒಳಗೆ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಿನ ಕಿಟ್ಟದ ಅನಧಿಕೃತ ಸಾಗಣಿಕೆಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಶೇ. 97ರಷ್ಟು ಭಾರಿ ಬಳಕೆದಾರರಿಗೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೇವಲ ಶೇ. 3ರಷ್ಟು.

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್)

ಇವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲು ಕಲಿದ್ದಲು ಮತ್ತು ಕಿಟ್ಟದ ಒಟ್ಟು ಹಾಗೂ ಚಿಲ್ಲರೆ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಈ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರ ಬೆಂಬಲನೀಡಿ ಅದನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲು ಎಲ್ಲ ಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಇದೆಲ್ಲ ಹಂಚಿಕೆ ಮತ್ತು ಬೇಡಿಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಚಾರವಾಯಿತು. ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಯೋಜನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಉತ್ತರ ನೀಡುತ್ತವೆ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಬಳಕೆ ವಸ್ತುಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಗುವುದು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ, ಎಣ್ಣೆಬೀಜ ಮತ್ತು ಸಕ್ಕರೆ ಇವುಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಗುವುದು. ನಾಲ್ಕನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಕೊನೆಯ ವರ್ಷವಾದ ಪ್ರಸ್ತುತ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ರಾಜ್ಯದ ಐದನೇ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗುವುದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಪ್ರತಿಫಲ ಕೊಡುವ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವಂತಹ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತ್ವರಿತಗೊಳಿಸಲು ಎಲ್ಲ ಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ನೀರಾವರಿ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯುತ್ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು. ಘಟಪ್ರಭಾ, ಮಲಪ್ರಭಾ, ಕೃಷ್ಣಮೇಲ್ದಂಡೆ, ಹೇಮಾವತಿ, ಕಬಿನಿ ಮತ್ತು ಹಾರಂಗಿ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಪೂರ್ಣವಾದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಉತ್ಪಾದನೆ ಇನ್ನೂ 20 ಲಕ್ಷ ಟನ್ನಿನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಆದರಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ, ಕಬ್ಬು, ಹತ್ತಿ ಮತ್ತು ಎಣ್ಣೀ ಬೀಜಗಳು. ಕಾಳೀ ನದಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಯೋಜನೆ ಬೇಗ ಪೂರ್ಣವಾದಾಗ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಉತ್ಪಾದನೆ ಅವರಲ್ಲೂ ಸಿಮೆಂಟ್, ಸಕ್ಕರೆ, ಬಟ್ಟೆ, ಮತ್ತಿತರ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಳಕ್ಕೆ ಇರುವ ತೊಂದರೆ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನೀತಿಯ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಬೆಲೆ ನೀತಿಯ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಅತಿ ಪ್ರಮುಖವಾದ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ವಾಸ್ತವ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವುದೇ ಬೆಲೆಯ ನೀತಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಪ್ರಮುಖಾಂಶಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ನನ್ನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವೇನೆಂದರೆ, ಬೆಲೆಗಳು, ವೇತನಗಳು ಮತ್ತು ವರಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಸೂಕ್ತವಾದ ಒಂದು ವರಮಾನ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕೆಂದು ನೂಚಿಸ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಐದನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಸ್ತಾವನಾ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಮನಗಂಡಿರುವುದು ನನಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಲಿಯ ಇತ್ತೀಚಿನ ಸಭೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಗಳು ಮತ್ತು ವರಮಾನ ಮಂಡಲಿಯೊಂದನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯತ್ನಗಳು ಸಹನೀಯವಾದ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯ ಮಿತಿಯೊಳಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಕಾರ್ಮಿಕರು, ಉತ್ಪಾದಕರು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಜನತೆ ಇಂತಹ ಬೆಲೆ ಹಾಗೂ ವರಮಾನ ನೀತಿಗೆ ಬದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು.

ಬೆಲೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲು ದೀರ್ಘಾವಧಿ ಹಾಗೂ ಅಲ್ಪಾವಧಿಯ ಕ್ರಮಗಳ ಸಮ್ಮಿಳನವಿರಬೇಕು. ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ವಿವರಿಸಿರುವಂತೆ ಅಂತಹ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣಕಾಸು ನೀತಿಗಳು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಬೆಲೆ ನೀತಿಯ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳು. ಇದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವೇ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಾದರೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಬೆಂಬಲ ಮತ್ತು ಪೂರಕ ಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಡಲು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿವೆ. ಬೆಲೆ ನೀತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ವಾಣಿಜ್ಯ ಮತ್ತು ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಖಾಸಗೀ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಂದ ಬಳಕೆದಾರರ ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಸರ್ಕಾರಿ ಹಂಚಿಕೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತೇವೆ. ಸಮಾಜವಾದೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಗಳ ಸ್ಥಿಮಿತ ಸಾಧಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸುಲಭ. ಏಕೆಂದರೆ, ಸಮಾಜವಾದಿ ನೀತಿ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರದ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೂ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಹಿತ ರಕ್ಷಣೆಯಿಂದಲೇ ಪ್ರೇರೇಪಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಸಮಾಜವಾದೀ ನೀತಿಯ ಮೂಲಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವೇಗವನ್ನು ತ್ವರಿತಗೊಳಿಸುತ್ತೇವೆಂದೂ,

ಜನತೆಯ ಜೀವನ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಎಲ್ಲ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದೂ ನಾವು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಅನೇಕ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಹತ್ತಿ ವ್ಯಾಪಾರ, ಕಲ್ಲಿದ್ದಲು ಗಣಿಗಳು ಮತ್ತು ನೂಲಿನ ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಭತ್ತ ಮತ್ತು ಗೋಧಿಯ ಸಗಟು ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ದುರ್ಬಲವರ್ಗದವರಿಗಾಗಿ ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವ ನಿವೇಶನಗಳನ್ನು ಹಂಚಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ಗೃಹ ವಸತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೆಂದನ್ನು ಈ ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬಡತನ, ನಿರುದ್ಯೋಗ ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣ ಉದ್ಯೋಗ ಇವುದೇ ಇರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಎದುರಿಸಲು ಆರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಭರವಸೆ ಕೊಡಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇವೆ. ಜನತೆಯ ಮತ್ತು ಅವರ ಚುನಾಯಿತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಸಹಕಾರದಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜವಾದಿ ನೀತಿಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆ ಇರಬಹುದು. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತು. ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೋಧಿಯ ಸಗಟು ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು (ಹೋಲ್ ಸೇಲ್ ಟ್ರೇಡ್) ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇದೆ. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ತಿಳಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಏನೇ ಆದರೂ ನಾವು ಗೋಧಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ನಮಗೆ ಕಡ್ಡಾಯಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗೋಧಿ ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಿವೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಧಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಗೋಧಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳಗಾವಿ, ಧಾರವಾಡ, ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ, ಬಿಜಾಪುರ ಮತ್ತು ರಾಯಚೂರು—ಈ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ನಮಗೆ ಅದರ ಉತ್ಪಾದನೆಯೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಏನೇ ಆದರೂ ಈ ಸಗಟು ಗೋಧಿ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಗೋಧಿ ಬರುತ್ತದೆಂದಲ್ಲ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಬಂದರೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಭವ ಬಂದೀತೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ದೀರ್ಘವಾದ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹಾಗೂ ಸದಸ್ಯರು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಪಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 16 ಪುಟಗಳುಳ್ಳ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ನಿಯಮ, ಬೆಲೆಗಳ ಏರಿಕೆಯನ್ನು ಇಳಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಜನಗಳಿಗೆರ್ಲಾ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕೊಡುವುದು. ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿರುವಂಥಾದ್ದನ್ನೆರ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿ ಈ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಇವರು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಈ 16 ಪುಟಗಳ ಒಂದು ಭಾಷಣವನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೂರು ಜನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು. ಮೂರ ಜನರು ಇರಬಹುದು, ಅಥವಾ 6 ಜನರು ಇರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಪಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಅದಿರಲಿ, ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಹಳ ಮೇಧಾವಿಗಳು ಯಾರುಇದ್ದಾರೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅರಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿ ಕನ್‌ಫ್ಯೂಷನ್ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಕನಿಷ್ಟ ಪಕ್ಷ 3 ದಿನ ಗಳಾದರೂ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ 48 ಜನರೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಬಹಳ ಜನರು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರು ಮಾಯಾಲೋಕವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದು ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದಿದ್ದರೆ ನಾವೇನು ಮಾಡಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ಸಿದ್ದಪ್ಪ.—ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಜನರು 48 ಅಲ್ಲ, 46 ಜನ ಸದಸ್ಯರೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕು.

3-30 P.M.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಈಗ ತಾನೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು 16 ಪುಟದ ಭಾಷಣ ಓದಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಬೇಡವೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.—ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಹಾರದ ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಧಾರಣಾವಾಸಿಗಳ ಏರಿಳಿತದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸುಧೀರ್ಘವಾದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೂ ಆ ಧಾರಣವಾಸಿಗಳು ಏರುವುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಕೈಗೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಕ್ರಮಗಳ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಸದಸ್ಯರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇದರ ಚರ್ಚೆಗೆ ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—The Hon. Chief Minister has collected information regarding the prices in not only the State, but also in other parts of India and U.K.....

Mr. DEPUTY SPEAKER.—You want a discussion. Is it not ?

Sri C. M. ARUMUGHAM.—I am not competent to put it in a single word. That is my difficulty. You will have to kindly bear with me for some time and hear what I want to say.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The Rule is very clear. I will read the relevant Rule No. 306. "A statement may be made by a Minister on a matter of public importance with the consent of the Speaker, but no question shall be asked at the time the statement is made." The Hon. Leader of the Opposition has demanded a discussion ; if the Government is willing it can be done. Now, further time may not be utilised over this.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—I appeal to the Government through you to agree for a discussion on this.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್.—ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಷನ್ನಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದೇವರು ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅವರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಧೀರ್ಘವಾದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅಂಥಾ ಒಂದು ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಅವರ ಭಾಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

Sri H. S. SIDDAPPA.—He is making a discussion on the statement of the Minister.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್.—ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ಸ್‌ನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲವೇ ?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ, ಈಗಲ್ಲ.

Sri D. DEVARAJ URS.—He asked for a discussion. What is it you want ? Do you want a discussion ?

Sri K. PRABHAKAR.—I too want a discussion in the matter.

Sri .D DEVARAJ URS.—I am glad almost all the hon. Members want a discussion on my statement. I am certainly happy to agree to this, provided the Hon. Speaker spares a day or two according to the convenience of the House.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—We will fix a time for it. We will go to the next item.

Allowing discussion on the Report of the P.A.C. and P.S.C.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—Sir, the Chairman has submitted the report of the Public Accounts Committee but a copy has not been given to us so far. It is also necessary that this report should be discussed in this House.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The copies of the report are ready and will be circulated ; you will have a copy immediately.

Sri H. D. DEVE GOWDA.—The Public Service Commission's Report has been presented. I hope Government will agree for a discussion.

Sri D. DEVARAJ URS.—If they want, they can have a discussion.

Allowing personal explanation to Sri D. Poosalingam

Sri D. POOSALINGAM (Bharathinagar).—Sir, yesterday, hon. Member Sri Sriramulu has made some allegations against me on the floor of the House. I was not present. You were kind enough to say that whenever a Member made an allegation against another Member on the basis of press reports, he has to take the full responsibility for it. Now, I request you, Sir, to direct the Member to substantiate his statement. I am prepared to undergo any enquiry. If it is proved, I am prepared to resign even to-morrow ; if it is not proved, I want the Member to withdraw the charge and also unconditionally apologise.

Sri B, SUBBAIAH SETTY.—Yesterday, the matter was decided in this Assembly...

Sri S. BANGARAPPA.—It was not decided yesterday.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Mr. Bangarappa, is this the way ? If both of you speak, I cannot hear him.

Sri B. SUBBAIAH SETTY.—May I know the Rules under which Mr. Poosalingam can raise the issue ? He has not fulfilled the conditions under Rules 177, 178 and 179. Therefore, he should not be allowed to raise this issue and waste the time of this Assembly.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I was about to tell you that he is entitled to make a personal explanation. Therefore, it is not out of order.